

ejerne. Landstinget har ogsaa været klart herover, idet man har foretaget enkelte Forandringer, taget noget af Folketingets § 7 og lagt det sammen med den gamle § 6, men der kommer sjældent noget godt ud af kæde nyt og gammelt sammen paa den Maade, og det har ogsaa vist sig her. Lad mig blot nævne, at i det Lovforslag, som Landstinget har vedtaget, begynder man i § 3 og fortsætter i §§ 5 og 6 med at anvende Metersystemet, men naar man kommer til § 7, faar man pludselig en Bestemmelse om, at Hovedpælen skal rage 4 Fod op over Vandet ved daglig Vandstand. Fod og Meter blandede sammen passer sikkert ikke i en Lov, der skal vedtages i 1917, og alene af denne Grund vil det blive nødvendigt at søge at faa det fra Landstinget oversendt Lovforslag forandret. Endnu værre er det, at der i Landstingets Affattelse staar, at Fiskeriinspektøren skal være Formand for Aalegaards-Overnævnet. I § 52 staar der nemlig, at Embedet som Fiskeriinspektør nedlægges, der vil altsaa i Fremtiden ikke være nogen Fiskeriinspektør, og det vil derfor være noget vanskeligt at gøre Fiskeriinspektøren til Formand for dette Overnævn. I § 46 staar der ganske vist en Bestemmelse om, at naar der skal laves Vedtægter for Fiskeriet i Limfjorden, skal Fiskeriinspektøren for Ferskvandsfiskeriet være med, men det kan sikkert ikke have været Landstingets Hensigt, at Fiskeriinspektøren for Ferskvandsfiskeriet skal være Formand for det Aalegaards-Overnævn, som skal have med Saltvandsfiskeriet at gøre. Ogsaa dette viser, at det er nødvendigt at sende Lovforslaget tilbage til Landstinget.

Det her nævnte er imidlertid rent formelle Ting, som Landstinget neppe vil vægre sig ved at vedtage, men der er andre Ting af større Betydning. Landstinget har af Folketingets Lovforslag udtaget en Bestemmelse, hvorefter Aalegaardsejerne fritages for at sætte deres Aalerad og Ruser ud før 10. September, medens det i Saltvandsfiskeriloven af 1907 var bestemt, at de skulde udsættes den 1. September. Det kan ikke nægtes, at denne Affattelse er en Indrømmelse til Aalegaardsejerne, idet man har anset det for unødvendigt at for-

lange, at disse Fiskeriredskaber udsættes allerede den 1. September; naar Fiskeriet først skal begynde senere. Naar Landstinget har kunnet finde de Ting, som kan tjene Aalegaardsejernes Interesser, forekommer det imidlertid Udvalget, at man ogsaa burde tage Hensyn til de Ting, som overhovedet tjener Fiskeriets Interesser, jeg nævner saaledes, at Staden København efter den Affattelse, Folketinget havde givet Lovforslaget, skulde have et Aalegaardsnævn, som det hidtil ikke har haft, hvad der kan have uheldige Følger, da der her er store Kyststrækninger, hvor der kan drives Aalefiskeri. I Folketingets Lovforslag var der endvidere en Bestemmelse om, at Medlemmerne af Aalegaardsnævnet skal være fiskerikyndige, Landstinget er gaaet bort herfra ved at indsætte den gamle Bestemmelse til Trods for, at Landstinget ellers er det Ting, der hævder, at man skal tage Hensyn til Sagskundskaben, og det maa vel siges, at fiskerikyndige Folk er bedre i Stand til at afgøre Tvistigheder mellem Fiskere og Aalegaardsejere end Folk, der ikke er fiskerikyndige. Endelig er der et Forhold, som sikkert har bidraget sit til, at Landstinget har indtaget den Stilling, det har, nemlig at der i det Lovforslag, som Folketinget havde vedtaget, stod, at foruden til at afgøre Tvistigheder mellem Aalegaardsejere og Fiskere angaaende Længden af Aalegaarde o. s. v. er disse Nævn og Overnævnet berettigede til at afgøre andre Spørgsmaal vedrørende Aalegaardsfiskeriet. I Virkeligheden er det ikke noget nyt. Det er kun en Omskrivning af den gamle § 6, og det kan i det hele og store siges, at den Form, som Folketinget har givet denne § 7, ikke søger at fratage Aalegaardsejerne en Ret, som de menes at have. Den gaar kun ud paa at skabe større Klarhed i dette vanskelige Spørgsmaal, end der hidtil har været. Det er ogsaa blevet erkendt under Behandlingen i det andet Ting, at hverken Aalegaardsnævnene eller Overnævnet er traadt nogen Aalegaardsrettighed for nær. Et æret Medlem deroppe hævdede, at Aalegaardsejerne efter Loven af 1907 ingen Ret havde. Hvis det er Tilfældet, kan man ikke fratage dem nogen Ret, idet man ikke kan fratage nogen noget, som de ikke